

بیمه گذار

[م / م گ] (نف مرکب) بیمه گذارنده. کسی که سرمایه یا کالا یا جان خود را نزد مؤسسه یا شرکت بیمه، بیمه کند. (از فرهنگ فارسی معین). رجوع به بیمه شود.

مرجع: دهخدا، علی‌اکبر: لغت‌نامهٔ دهخدا (نسخه دیجیتال،
<https://dehkhoda.ut.ac.ir>) براساس نسخه فیزیکی ۱۵ جلدی انتشار سال ۱۳۷۷.
 مؤسسهٔ لغت‌نامهٔ دهخدا و مرکز بین‌المللی آموزش زبان فارسی دانشگاه تهران،
 ۱۳۹۹.
